

Brusel 8. prosince 2025
(OR. en)

16548/25

Interinstitucionální spis:
2025/0101 (COD)

JAI 1878
ASILE 120
ASIM 91
CODEC 2054

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Delegace
Č. předchozího dokumentu:	16025/25
Č. dok. Komise:	8042/25 + ADD 1
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348, pokud jde o vytvoření seznamu bezpečných zemí původu na úrovni Unie – <i>obecný přístup</i>

Ve věci výše uvedeného návrhu dosáhla Rada na zasedání dne 8. prosince 2025 obecného přístupu.

Části textu doplněné do návrhu Komise jsou vyznačeny *tučnou kurzívou* a vypuštěné části symbolem [...]. Pokud jde o změny nařízení (EU) 2024/1348 provedené předsednictvím, které nebyly zahrnuty do původního návrhu Komise, jsou doplnění oproti stávajícímu znění uvedeného nařízení vyznačena *tučnou kurzívou s podtržením* a vypuštěný text symbolem [...].

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

**kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348, pokud jde o vytvoření seznamu bezpečných zemí
původu na úrovni Unie**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 78 odst. 2 písm. d) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²[...]

v souladu s řádným legislativním postupem,

---

¹ Úř. věst. C , , s. .

² Úř. věst. C , , s. .

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348³ [...] platí zvláštní pravidla, pokud žadatel pochází z bezpečné země původu. Konkrétně je třeba urychlit posouzení žádosti, a pokud žadateli dosud nebylo povoleno vstoupit na území členských států, může členský stát žádost posoudit v řízení na hranicích.
- (2) ***Nařízení (EU) 2024/1348 stanoví možnost označit třetí země za bezpečné země původu na úrovni Unie v souladu s podmínkami stanovenými v uvedeném nařízení.*** Je nezbytné posílit uplatňování pojmu bezpečné země původu jako základního nástroje na podporu rychlého posuzování žádostí, které jsou pravděpodobně nedůvodné, a to označením třetích zemí za bezpečné země původu. Je rovněž nezbytné řešit některé stávající rozdíly mezi vnitrostátními seznamy bezpečných zemí původu vedenými jednotlivými členskými státy. Proto by měl být vytvořen seznam bezpečných zemí původu na úrovni Unie. Přestože si členské státy zachovávají právo uplatňovat nebo zavádět právní předpisy, které umožňují na vnitrostátní úrovni označit za bezpečné země původu jiné třetí země než ty, jež jsou označené za bezpečné země původu na úrovni Unie, takové společné označení na úrovni Unie by mělo zajistit, že tento pojem budou všechny členské státy uplatňovat na žadatele, jejichž země původu jsou označeny za bezpečné, jednotným způsobem.

---

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1348 ze dne 14. května 2024 o zavedení společného řízení o mezinárodní ochraně v Unii a o zrušení směrnice 2013/32/EU (Úř. věst. L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (3) Skutečnost, že třetí země je považována za bezpečnou zemi původu, ať už na úrovni Unie, nebo na vnitrostátní úrovni, nezakládá absolutní záruku bezpečnosti státních příslušníků této země, *ani těch, kteří nepatří do kategorie osob pro něž je stanovena výjimka při označování země jako bezpečné země původu*, a tudíž nezbavuje nutnosti provést individuální přezkoumání žádosti o mezinárodní ochranu. *Hodnocení, z něhož toto označení vychází, může ze své podstaty vzít v úvahu pouze všeobecnou občanskou, právní a politickou situaci v dané zemi a to, zda jsou původci pronásledování, mučení nebo nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání v praxi postižitelní, jsou-li v této zemi shledáni odpovědnými.* Členské státy smí pojem bezpečné země původu uplatnit pouze v případě, že žadatel nemůže v rámci individuálního posouzení předložit prvky odůvodňující, proč se na něj pojem bezpečné země původu nevztahuje, a za předpokladu, že žadatel je státním příslušníkem této země nebo osobou bez státní příslušnosti a dříve měl v této zemi obvyklý pobyt. Uplatněním tohoto pojmu v rámci individuálního posouzení není dotčena skutečnost, že některé kategorie žadatelů se mohou v označených třetích zemích nacházet ve zvláštní situaci, a mohou mít proto důvodnou obavu z pronásledování nebo jim hrozí reálné nebezpečí vážné újmy.

- (3a) Posouzení toho, zda by určitá třetí země měla být označena za bezpečnou zemi původu, vychází z řady relevantních a dostupných zdrojů informací, včetně informací od členských států, Agentury Evropské unie pro otázky azylu (dále jen „Agentura pro otázky azylu“), Evropské služby pro vnější činnost, Úřadu vysokého komisaře Organizace spojených národů pro uprchlíky a dalších příslušných mezinárodních organizací. Při posuzování se rovněž zohledňuje společná analýza informací o zemi původu podle článku 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303⁴, je-li k dispozici, a to v souladu s nařízením (EU) 2024/1348. Na základě řady těchto zdrojů informací je určitý počet třetích zemí považován za bezpečné země původu.*
- (4) Pokud jde o země, kterým byl udělen status kandidátských zemí ucházejících se o přistoupení k Unii, Smlouva o Evropské unii stanoví podmínky a zásady, které musí splňovat každá země, jež se chce stát členským státem. Tato kritéria byla stanovena na zasedání Evropské rady v Kodani v roce 1993 a posílena na zasedání Evropské rady v Madridu v roce 1995. Jsou jimi stabilita institucí zaručujících demokracii, právní stát, lidská práva a respektování a ochranu menšin, fungující tržní hospodářství a schopnost odolat konkurenčním tlakům a tržním silám v EU a schopnost přijmout závazky spojené s členstvím, včetně schopnosti účinně provádět pravidla, normy a politiky, které tvoří soubor právních předpisů EU, a dodržování cílů politické, hospodářské a měnové unie. Status kandidátské země uděluje Evropská rada na základě stanoviska Evropské komise vypracovaného poté, co příslušná země podá žádost o členství v Unii.

---

⁴ *Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/2303 ze dne 15. prosince 2021 o zřízení Agentury Evropské unie pro otázky azylu a o zrušení nařízení (EU) č. 439/2010 (Úř. věst. L 468, 30.12.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>).*

(5) [...]⁵[...]

---

⁵ [...]]

- (6) Tento status kandidátským zemím EU udělila Evropská rada jednomyslným rozhodnutím na základě doporučení Evropské komise. Zejména pokud jde o politická kritéria členství v EU, bylo zjištěno, že kandidátské země EU pokročily směrem k dosažení stability institucí zaručujících demokracii, právní stát, lidská práva a respektování a ochranu menšin. Lze tedy dospět k závěru, že třetí země, kterým byl udělen status kandidátské země EU, by měly být **považovány za bezpečné země původu ve smyslu nařízení (EU) 2024/1348 a v souladu s tím by měly být** označeny za bezpečné země původu **na úrovni Unie.**⁶ **Je však třeba vzít řádně v úvahu, že by se situace v kandidátské zemi EU mohla změnit do té míry, že označení země za bezpečnou zemi původu by se nadále nemělo uplatňovat. Toto nařízení by proto mělo stanovit, že označení třetích zemí, kterým byl udělen status kandidátské země EU, by se nadále nemělo uplatňovat,[...] pokud nastane některá z těchto okolností:** existuje vážné [...] ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí v kontextu mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v zemi; s ohledem na jednání dané země, **jež se dotýkají základních práv a svobod, která jsou relevantní pro označení za bezpečnou zemi původu,** byla přijata omezující opatření ve smyslu hlavy IV páté části Smlouvy o fungování Evropské unie nebo [...] je míra uznaných žádostí žadatelů z dané země v celé EU vyšší než 20 %. **Členské státy by neměly uplatňovat pojem bezpečné země původu na žadatele z kandidátské země EU po dobu, kdy přetrvávají okolnosti stanovené tímto nařízením.**

---

⁶ **Těmito označeními nejsou dotčena žádná budoucí rozhodnutí Evropské rady nebo Rady o přijetí kandidátských států do Unie.**

(6a) Je nezbytné, aby označení států, které jsou kandidáty na přistoupení k Unii, za bezpečné země původu bylo uplatňováno jednotně ve všech členských státech, a to i pokud jde o okolnosti stanovené v tomto nařízení, za nichž by tyto země již neměly být považovány za bezpečné země původu. Aby se usnadnilo provádění tohoto nařízení a poskytla právní jistota, měla by Komise průběžně sledovat situaci v kandidátských zemích na přistoupení k Unii a informovat členské státy a Radu, pokud v jedné z těchto zemí nastane nebo přestane platit kterákoli z uvedených okolností. S ohledem na možné důsledky pro vnější vztahy Unie a členských států by Komise neměla bez předchozího souhlasu Rady informovat členské státy o tom, že v důsledku svévolného násilí v kontextu mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v kandidátské zemi EU existuje vážné ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty. Komise by proto měla před tím, než informuje členské státy o jakékoli závažné hrozbě z důvodu svévolného násilí v kontextu mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v kandidátské zemi EU, informovat Radu, která by k tomu měla dát předem souhlas.

(6b) Při informování členských států a Rady o tom, zda v kandidátském státě na přistoupení k Unii existuje vážné ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí v kontextu mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu, by Komise měla zohlednit širokou řadu relevantních zdrojů informací, včetně informací od jakéhokoli příslušného orgánu, instituce nebo jiného subjektu Unie nebo mezinárodní organizace. Komise by zejména měla mít možnost zohlednit, zda Evropská rada nebo Rada uznaly existenci mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v dotčené třetí zemi. Podobně by Komise při informování členských států a Rady o tom, že již neexistuje vážné ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí v kontextu mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v určité kandidátské zemi EU, měla mít možnost zohlednit skutečnost, že Evropská rada nebo Rada uznaly, že příslušné okolnosti pominuly.

- (7) Pokud jde o Kosovo⁷, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době šestnáct členských států označuje Kosovo na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Kosova v celé Unii v roce 2024 činila 5 %. Kosovo je potenciálním kandidátem na členství v Unii. Jeho ústava obsahuje hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Kosovo je parlamentní zastupitelská demokracie založená na pluralitě politických stran a s rozdělením moci mezi zákonodárné, výkonné a soudní orgány a příslušný právní rámec je v souladu s evropskými normami. Právní rámec obecně zaručuje ochranu základních práv a je v souladu s evropskými normami. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Kosova do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. V Kosovu neexistuje nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347⁸. Ve vnitrostátním právu není zaveden trest smrti a kosovské orgány se zavázaly k prevenci mučení a špatného zacházení. V Kosovu neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V Kosovu nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

---

⁷ Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/1999 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.

⁸ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1347 ze dne 14. května 2024 o normách, které musejí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany, o změně směrnice Rady 2003/109/ES a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (Úř. věst. L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

- (8) Pokud jde o Bangladéš, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době šest členských států označuje Bangladéš na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Bangladéše v celé Unii v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala některé mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Bangladéš je parlamentní republikou, která se řídí ústavou, jež stanoví oddělení moci mezi výkonnou a soudní. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Bangladéše do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Přestože Bangladéš zachovává trest smrti a dosud nepodepsal Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti, rozsudky smrti se vykonávají jen zřídka. Bangladéš ratifikoval Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Bangladéši neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

- (9) Pokud jde o Kolumbii, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době žádný členský stát neoznačuje Kolumbii na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Kolumbie v celé Unii v roce 2024 činila 5 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Ústava z roku 1991 a následná judikatura Ústavního soudu poskytují silné záruky lidských práv. Kolumbie je federální republikou s demokratickým zastupitelským politickým systémem a rozdělením moci mezi výkonnou, zákonodárnou a soudní. Neexistují žádné známky svědčící o rozšířené praxi vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Kolumbie do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. V Kolumbii obecně neexistuje nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347, s výjimkou konkrétních venkovských oblastí, v nichž není zcela zajištěna přítomnost státu. Kolumbijská ústava zakazuje trest smrti. Právní rámec zakazující mučení a nelidské či ponižující zacházení je v souladu s mezinárodními normami. Neexistuje zde žádná obecná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

(10) Pokud jde o Egypt, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době šest členských států označuje Egypt na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Egypta v celé EU v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Egypt je republika, v níž je prezident zároveň hlavou státu i výkonné moci. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Egypta do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Přestože Egypt v trestním zákoníku a vojenských právních předpisech zachovává trest smrti, ratifikoval Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Egypt ve své národní strategii pro lidská práva prohlásil, že má v úmyslu reformovat zákon o vyšetřovací vazbě, zlepšit podmínky ve věznicích, omezit počet trestných činů trestaných smrtí a posílit kulturu lidských práv ve všech vládních institucích. Je potřeba, aby tato strategie byla účinně prováděna, přičemž dosud bylo dosaženo pokroku na institucionální úrovni. V Egyptě neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

(11) Pokud jde o Indii, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době devět členských států označuje Indii na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Indie v celé Unii činila v roce 2024 2 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Indie je ústavní republikou a parlamentní demokracií. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Indie do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Přestože Indie ve svém trestním právu zachovává trest smrti a nepodepsala Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti, trest smrti se od roku 2020 v praxi nevykonává. Indie [...] **podepsala** Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Indii neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

(12) Pokud jde o Maroko, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době jedenáct členských států označuje Maroko na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Maroka v celé Unii v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Maroko je parlamentní monarchií. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Maroka do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Maroko od roku 1993 dodržuje moratorium na uplatňování trestu smrti, ačkoli trest smrti ve svém trestním právu zachovává a dosud neratifikovalo Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti. Maroko ratifikovalo Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Maroku neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

(13) Pokud jde o Tunisko, podle informací Agentury pro otázky azylu v současné době deset členských států označuje Tunisko na vnitrostátní úrovni za bezpečnou zemi původu a míra uznaných žádostí žadatelů z Tuniska v celé Unii v roce 2024 činila 4 %. Země ratifikovala hlavní mezinárodní nástroje v oblasti lidských práv. Ústava z roku 2022 zavádí prezidentský systém. Neexistují žádné známky vyhošťování, vystěhovávání nebo vydávání občanů Tuniska do zemí, kde hrozí trest smrti, mučení, pronásledování nebo nelidské či ponižující zacházení. Obecně neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy ve smyslu článku 15 nařízení (EU) 2024/1347. Tunisko od roku 1991 dodržuje moratorium na uplatňování trestu smrti, ačkoli trest smrti ve svém trestním právu zachovává a dosud neratifikovalo Druhý opční protokol k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech týkající se zrušení trestu smrti. Tunisko ratifikovalo Úmluvu proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V Tunisku neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, a proto neexistuje žádná hrozba z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu. V zemi obecně nedochází k pronásledování ve smyslu článku 9 nařízení (EU) 2024/1347.

(14) [...]

- (15) V souladu s nařízením (EU) 2024/1348 lze třetí zemi označit za bezpečnou zemi původu, pouze pokud lze na základě tamější právní situace, uplatňování práva v demokratickém systému a obecných politických okolností prokázat, že v ní nedochází k pronásledování, jak je vymezeno v článku 9 nařízení (EU) 2024/1347 a neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy, jak je vymezena v článku 15 uvedeného nařízení.
- (16) [...] Vzhledem k tomu, že v Bangladéši, Egyptě, Indii, Kolumbii, Maroku a Tunisku a ani v Kosovu, které je potenciálním kandidátem na členství v Unii, obecně nehrozí žádné nebezpečí pronásledování nebo vážné újmy ve smyslu nařízení (EU) 2024/1347, což dokládá i velmi nízká míra uznaných žádostí, [...] ***lze dospět k závěru, že tyto země splňují kritéria pro to, aby byly označeny za bezpečné země původu ve smyslu nařízení (EU) 2024/1348, a měly by být označeny za bezpečné země původu na úrovni Unie. Tím není dotčena možnost členských států označit na vnitrostátní úrovni jiné třetí země za bezpečné země původu a možnost budoucího označení dalších třetích zemí, jež splňují podmínky stanovené v nařízení (EU) 2024/1348, za bezpečné země původu na úrovni Unie prostřednictvím budoucích změn uvedeného nařízení.***
- (17) Označením těchto zemí za bezpečné země původu na úrovni Unie není dotčeno pravidlo stanovené v nařízení (EU) 2024/1348, podle kterého mohou členské státy uplatnit pojem bezpečné země původu pouze v případě, že žadatelé nemohou při individuálním posouzení předložit prvky odůvodňující, proč se na ně pojem bezpečné země původu nevztahuje. V této souvislosti je třeba věnovat zvláštní pozornost žadatelům, kteří se v těchto zemích nacházejí ve zvláštní situaci, jako jsou LGBTIQ osoby, oběti genderově podmíněného násilí, obránci lidských práv, náboženské menšiny a novináři.

(17a) Významné změny ve třetí zemi označené za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie mohou mít nepřiměřený dopad na konkrétní oblasti nebo skupiny osob v této zemi, což vede k odlišným potřebám ochrany některých žadatelů z dané země a k nutnosti chránit jejich procesní záruky. Nařízení (EU) 2024/1348 zavádí možnost označit třetí zemi za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu s výjimkou pro konkrétní části jejího území nebo jasně identifikovatelné kategorie osob. Nařízení (EU) 2024/1348 rovněž stanoví, že Komise prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci pozastaví označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie v případě, že se situace v této třetí zemi významně změní k horšímu. Za účelem řešení situace, kdy třetí země označená za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie již nesplňuje ve vztahu k celému svému území nebo určitým kategoriím osob v rámci svého obyvatelstva materiální podmínky pro takové označení stanovené v nařízení (EU) 2024/1348, by měla být Komise zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU s cílem částečně pozastavit na dobu šesti měsíců toto označení ve vztahu k určitým částem území nebo jasně identifikovatelným kategoriím osob v dotčené třetí zemi, je-li to nezbytné, vhodné a přiměřené s ohledem na významné změny v zemi, které mají na tuto část území nebo kategorii osob dopad.

Kromě toho by Komise měla do tří měsíců od přijetí aktu v přenesené pravomoci, kterým se stanoví částečné pozastavení označení dané třetí země, předložit legislativní návrh na vynětí částí území nebo kategorií osob, na něž se pozastavení vztahuje, z oblasti působnosti označení této třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie. Pokud členský stát následně oznámí Komisi, že se na základě odůvodněného posouzení domnívá, že v důsledku změn situace v dané třetí zemi tato země opět splňuje podmínky stanovené v nařízení (EU) 2024/1348, pokud jde o tuto zemi jako celek nebo některé části jejího území nebo obyvatelstva, může Komise navrhnout, aby bylo označení této země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu odpovídajícím způsobem změněno.

- (18) Vzhledem k tomu, že se situace v oblasti migrace může rychle měnit a že se zvyšuje tlak vyplývající ze vstupu smíšených migračních toků s vysokým podílem migrantů, kteří mají malou šanci na získání mezinárodní ochrany, měly by mít členské státy možnost uplatňovat důvod pro zrychlené posouzení žádostí stanovený v čl. [...] **42 odst. 1 písm. j)** nařízení (EU) 2024/1348 od dřívějšího data, než je obecné datum použitelnosti uvedeného nařízení, **za předpokladu, že členské státy provedly příslušná ustanovení a postupy stanovené ve směrnici 2013/32/EU do vnitrostátního práva a uplatňují je.** To by členskými státy umožnilo rychle a pružně reagovat na změny migračních toků. Vzhledem k tomu, že žádosti těchto žadatelů jsou pravděpodobně nedůvodné, jejich rychlé vyřízení ve zrychleném řízení nebo řízení na hranicích by azylovým a migračním orgánům umožnilo účinněji posuzovat oprávněné žádosti, rychleji vydávat rozhodnutí, a přispívat tak k lepšímu a důvěryhodnějšímu fungování politik v oblasti azylu a navrácení při plném dodržování základních práv.

- (19) Členské státy *by* navíc *měly* mít v zájmu *většiho* zohlednění složitých a aktuálních situací ve třetích zemích, *kteře nejsou označeny za bezpečné země původu nebo bezpečné třetí země na úrovni Unie*, možnost při uplatňování nebo zavádění právních předpisů, které umožňují označení [...] *těchto zemí* na vnitrostátní úrovni, tak činit s výjimkami pro konkrétní části [...] *jejich* území nebo jasně identifikovatelné kategorie osob, a to ještě před datem použitelnosti nařízení (EU) 2024/1348.
- (20) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž vytvoření společného seznamu bezpečných zemí původu na úrovni Unie a uspořádání uplatňování některých ustanovení nařízení (EU) 2024/1348, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale pouze na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

- (21) [...]V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko [...] dopisem ze dne **22. července 2025** [...] své přání účastnit se přijímání a používání tohoto [...] **nařízení** [...].
- 22) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné.
- (23) Toto nařízení dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv EU.
- (24) Nařízení (EU) 2024/1348 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Nařízení (EU) 2024/1348 se mění takto:

-1) v článku 60 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Komise je zmocněna přijímat v souladu s článkem 74 akty v přenesené pravomoci, kterými se zcela nebo částečně pozastavuje označení třetí země za bezpečnou třetí zemi na úrovni Unie za podmínek stanovených v článku 63.“;

0) v článku 61 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Třetí země [...] lze označit za [...] bezpečné [...] země původu v souladu s tímto nařízením, pouze pokud lze na základě tamější právní situace, uplatňování práva v demokratickém systému a obecných politických okolností prokázat, že v nich nedochází k pronásledování, jak je vymezeno v článku 9 nařízení (EU) 2024/1347 a neexistuje reálné nebezpečí vážné újmy, jak je vymezena v článku 15 uvedeného nařízení.“;

1) článek 62[...] se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Třetí země [...] mohou být označeny za bezpečné země původu na úrovni Unie v souladu s podmínkami stanovenými v článku 61 a v tomto článku“;

[...]b) [...] za odstavec 1 se vkládají nové odstavce, které znějí:

„1a. Třetí země uvedené v příloze II tohoto nařízení se označí za bezpečné země původu na úrovni Unie.

[...]b. **Třetí** [...] země, kterým byl udělen status kandidátských zemí ucházejících se o přistoupení k Unii, se **rovněž** označí za bezpečné země původu na úrovni Unie, pokud nenastane jedna **nebo více** z následujících okolností:

- a) existuje vážné [...] ohrožení života nebo nedotknutelnosti civilisty v důsledku svévolného násilí v kontextu mezinárodního nebo vnitrostátního ozbrojeného konfliktu v zemi;
- b) s ohledem na jednání této *třetí země dotýkající se základních práv a svobod, která jsou relevantní pro kritéria pro označení třetí země za bezpečnou zemi původu, jak je stanoveno v článku 61*, byla přijata omezující opatření ve smyslu hlavy IV páté části Smlouvy o fungování Evropské unie;
- c) podíl kladně vyřízených rozhodnutí rozhodujícího orgánu o udělení mezinárodní ochrany žadatelům z dané země – buď jejím státním příslušníkům, nebo jedná-li se o osoby bez státní příslušnosti, osobám, které v ní měly dříve obvyklý pobyt – je podle nejnovějších dostupných ročních průměrných údajů Eurostatu za celou Unii vyšší než 20 % *celkového počtu rozhodnutí pro tuto třetí zemi vydaných rozhodujícím orgánem.*[...]

Pokud nastane nebo pomine některá z okolností uvedených v prvním pododstavci písm. a) až c), Komise o tom uvědomí členské státy a Radu. V případě písmene a) musí Komise předtím, než informuje členské státy, získat předchozí souhlas Rady.“;

[...]

c) *odstavec 4 se nahrazuje tímto:*

„4. Komise je zmocněna přijímat v souladu s článkem 74 akty v přenesené pravomoci, kterými se zcela nebo částečně pozastavuje označení třetí země za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie za podmínek stanovených v článku 63.“;

2) *článek 63 se nahrazuje tímto:*

„Článek 63

Pozastavení a zrušení označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie

- 1. V případě významných změn situace ve třetí zemi, která je označena za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie, provede Komise odůvodněné posouzení, zda daná třetí země splňuje podmínky stanovené v článku 59 nebo 61, a pokud Komise usoudí, že tyto podmínky již zcela nebo částečně plněny nejsou, uplatní se následující ustanovení:*

- a) pokud ve vztahu k určitým částem území třetí země nebo jasně identifikovatelným kategoriím osob v dané zemi již nejsou splněny podmínky stanovené v článku 59 nebo 61, přijme Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 74 s cílem částečně pozastavit označení dané třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie pro tyto části nebo kategorie na dobu šesti měsíců;**
- b) pokud podmínky stanovené v článku 59 nebo 61 již nejsou splněny ve vztahu k celému území nebo obyvatelstvu třetí země, přijme Komise v souladu s článkem 74 akt v přenesené pravomoci, kterým se plně pozastaví označení uvedené třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie na dobu šesti měsíců.**
- 2. Komise situaci ve třetí zemi uvedené v odstavci 1 průběžně přezkoumává, přičemž přihlíží mimo jiné k informacím poskytovaným členskými státy a Agenturou pro otázky azylu a týkajícím se následných změn situace v dané třetí zemi.**

3. *Přijme-li Komise akt v přenesené pravomoci v souladu s odst. 1 písm. a) nebo b), kterým bylo pozastaveno označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie pro všechny nebo některé části území nebo kategorie osob dotčené třetí země, předloží do tří měsíců ode dne jeho přijetí návrh v souladu s řádným legislativním postupem [...] s cílem:*
- a) změnit označení této třetí země jako bezpečné třetí země nebo bezpečné země původu na úrovni Unie za účelem stanovení výjimek z označení pro konkrétní části území nebo jasně identifikovatelné kategorie osob, na něž se vztahuje akt v přenesené pravomoci přijatý podle odst. 1 písm. a), nebo*
- b) zrušit označení dané třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo [...] za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie.*
4. *Pokud Komise návrh uvedený v odstavci 3 do tří měsíců ode dne přijetí aktu v přenesené pravomoci podle odstavce 1 nepředloží, akt v přenesené pravomoci [...] pozbývá účinku. Pokud Komise takový návrh v uvedené lhůtě předloží, je zmocněna na základě odůvodněného posouzení prodloužit platnost uvedeného aktu v přenesené pravomoci na dobu šesti měsíců, s možností jednou toto prodloužení obnovit.*

5. *Aniž je dotčen odstavec 4, není-li návrh Komise na zrušení nebo změnu označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie přijat do patnácti měsíců od předložení návrhu Komisí, pozbývá plně nebo částečně pozastavení označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie účinku.“;*

3) *článek 64 se nahrazuje tímto:*

„Článek 64

Označení třetích zemí za bezpečné třetí země nebo bezpečné země původu na vnitrostátní úrovni

1. *Členské státy si mohou ponechat nebo zavést právní předpisy, které pro účely posuzování žádostí o mezinárodní ochranu umožňují vnitrostátní označení bezpečných třetích zemí nebo bezpečných zemí původu jiných než těch, které jsou označeny na úrovni Unie.*
2. *Pokud je označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie plně nebo částečně pozastaveno prostřednictvím aktu y přenesené pravomoci přijatého podle čl. 63 odst. 1 písm. a) a b), členské státy danou zemi neoznačí za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na vnitrostátní úrovni.*

3. *Pokud je označení třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie [...] zrušeno nebo změněno v souladu s řádným legislativním postupem, může členský stát oznámit Komisi, že se domnívá, že daná země v návaznosti na změny situace v ní opět splňuje podmínky stanovené v čl. 59 odst. 1 [...] nebo v článku 61.*

Toto oznámení zahrnuje odůvodněné posouzení toho, zda daná země podmínky stanovené v čl. 59 odst. 1 [...] nebo v článku 61 splňuje, včetně vysvětlení toho, jaké konkrétní změny situace v dané třetí zemi přispěly k tomu, že daná země tyto podmínky opět splňuje. Členský stát případně ve svém oznámení uvede části území nebo kategorie osob třetí země, na něž se jeho posouzení vztahuje.

Po tomto oznámení požádá Komise Agenturu pro otázky azylu, aby jí poskytla informace a analýzu situace ve třetí zemi.

Pokud bylo označení třetí země, na niž se vztahuje oznámení členského státu, za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie zrušeno podle čl. 63 odst. 3 písm. b), [...] oznamující členský stát může třetí zemi označit za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na vnitrostátní úrovni, pouze pokud Komise proti takovému označení nevznesla námitku.

Právo Komise vznést námitku je omezeno na dobu dvou let ode dne, kdy bylo zrušeno označení uvedené třetí země za bezpečnou třetí zemi nebo bezpečnou zemi původu na úrovni Unie. Komise případnou námitku vznesse do tří měsíců ode dne každého oznámení členským státem a po řádném přezkumu situace v této třetí zemi s ohledem na podmínky stanovené v čl. 59 odst. 1 a článku 61 tohoto nařízení.

Pokud [...] se Komise domnívá, že [...] podmínky stanovené v čl. 59 odst. 1 nebo v článku 61 jsou opět splněny[...] ve vztahu ke všem nebo některým částem území nebo kategoriím osob třetí země, na něž se vztahuje oznámení obdržené podle prvního pododstavce, [...] může předložit návrh na změnu tohoto nařízení v souladu s řádným legislativním postupem tak, aby [...] byla daná třetí země označena za bezpečnou třetí zemi nebo za bezpečnou zemi původu na úrovni Unie ve vztahu ke kategoriím osob, pro které jsou uvedené podmínky splněny, nebo částem území třetí země, na nichž jsou uvedené podmínky splněny.

4. *Členské státy Komisi a Agentuře pro otázky azylu oznámí třetí země označené za bezpečné třetí země nebo bezpečné země původu na vnitrostátní úrovni ke dni 12. června 2026 a okamžitě po každém označení nebo každé změně označení. Členské státy Komisi a Agenturu pro otázky azylu jednou ročně informují o dalších bezpečných třetích zemích, na které se tento pojem uplatňuje ve vztahu ke konkrétním žadatelům, jak je uvedeno v čl. 59 odst. 4 písm. b).“;*

4) *článek 78 se mění takto:*

- a) *v odstavci 2 se slova „v příloze“ nahrazují slovy „v příloze I“;*

([.../5) článek 79 se mění takto:

- a) *v odstavci 2 se doplňuje nový pododstavec, který zní:*

*„Ustanovení čl. 59 odst. 2, čl. 61 odst. 2 a čl. 61 odst. 5 písm. b) se však použijí ode dne vstupu nařízení (EU) .../... [kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348,] v platnost, pokud jde o uplatňování pojmu „bezpečná [...] země **původu**“ v souladu s články 36 a 37 směrnice 2013/32/EU a pojmu „bezpečná **třetí** země [...]“ v souladu s článkem 38 směrnice 2013/32/EU **přede dnem 12. června 2026.**“;*

b) v odstavci 3 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členský stát [...] **může** čl. 42 odst. 1 písm. j) a čl. 42 odst. 3 písm. e) použít jako důvody pro zrychlené řízení o posouzení žádosti v souladu s čl. 31 odst. 8 směrnice 2013/32/EU nebo pro řízení uskutečněné na hranicích nebo v tranzitním prostoru v souladu s článkem 43 směrnice 2013/32/EU přede dnem 12. června 2026, **pokud provedl příslušná ustanovení a zvláštní postupy uvedené v tomto článku na vnitrostátní úrovni přede dnem vstupu nařízení (EU) .../...], kterým se mění nařízení (EU) 2024/1348,** v platnost.“;

c) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. V případě členských států, které nejsou směrnicí 2013/32/EU vázány, se odkazy na tuto směrnici v odstavcích 2 a 3 považují za odkazy na směrnici 2005/85/ES.“;

([...])6) název „Příloha“ se nahrazuje názvem „Příloha I“ a znění uvedené v příloze tohoto nařízení se doplňuje jako příloha II **nařízení (EU) 2024/1348**.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předsedkyně

Za Radu
předseda/předsedkyně

„PŘÍLOHA II

Za bezpečné země původu na úrovni Unie se označí tyto třetí země:

Bangladéš

Kolumbie

Egypt

Indie

Kosovo *

Maroko

Tunisko

* Tímto označením nejsou dotčeny postoje k otázce statusu a označení je v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1244/1999 a se stanoviskem Mezinárodního soudního dvora k vyhlášení nezávislosti Kosova.“
